

dr. Virágh Ferenc

Virágh Ferenc 1907. október 18-án született Temesváron. Anyja Hámory Margit, apja dr. Virágh Ferenc királyi közjegyző volt, aki a román uralom elől települt át Kisvárdára 1919-20 körül. Az ifjú gimnáziumba járt Lugoson, Temesváron, Budapesten és Kisvárdán. Ez utóbbi helyen 1925-ben jelesen érettségizett.

Ekkoriban a neve már bekerült a köztudatba, verseket írt, nyilvános rendezvényeken szavalt és a gimnázium Petőfi Önképzőkörének ifjúsági elnöke volt. 1925-ben a középiskola által kiadott Jókai Emlékkönyvben is megjelent egy verse és az író életét bemutató tanulmánya. 1930 nyarán a Pázmány Péter Tudományegyetemen a jogtudományok doktorává avatták. Már az érettségi utáni évben, 1926-ban Virágh Ferenc a helyi Felsőszabolcs c. lap segédszerkesztője volt, majd jogi tanulmányai miatt ettől a feladattól megvált. Nem szakított azonban az írással, továbbra is affinitást mutatott az irodalom iránt. Ezt bizonyítják versein túl az érdekes, művelődéstörténeti, irodalomtörténeti szempontból értékes riportjai, írásai is. Ezek három időszaki kiadványban jelentek meg: a Pásztortűzben, az Életben és a nyíregyházi Nyírvidékben. Riportalánya volt Kosáryné Réz Lola, Kosztolányi Dezső, Berzeviczy Albert, Balanyi György, Pauler Ákos, Bartóky József, Jándi Dávid, Kőrösi Albin, Farkas Gyula és Vietorisz József.

Ferenc középiskolás korától kacérkodott a költészettel. Első jelentkezésének dátuma 1924 májusa, amikor saját versét (*Óda Bessenyeihez*) szavalta, ebben az évben a helyi újság is közölte alkotását, majd a következő években gyakran. 1927-ben Berlinben megjelent Virágh első verseskötete a *Tiszta szó kell*. A költemények közül néhány a fővárosi lapok hasábjain került először az olvasók elé. A kiadványt a Nyugat és a Pesti Hírlap is méltatta. Az újságokban megjelent verseinek újabb gyűjteménye az 1934-es *Szépség* című kötet.

Dr. Virágh Ferenc 1930-tól 1935 őszéig vezette és írta a Felsőszabolcs című kisvárdai hetilapot. Történelmi érdeklődése is kiteljesedett. El akarta készíteni a település monográfiáját, szorgalmasan járta a levéltárakat, a római katolikus templomnál és a várnál ásatást is végzett. Az aktuálisan folytatott munkáinak az eredményeiről 1933-35 között 47 cikket publikált. Egy létrehozandó levéltár és múzeum érdekében elkezdte a tárgyi emlékek gyűjtését. Az általa feltárt, összegyűjtött anyagot az érdeklődő közönségnek be is mutatták - Nyíregyházán. Virágh munkáját 1935. szeptember 20-án bekövetkezett halála szakította félbe. Másnap helyezték örök nyugalomra Budapesten. 1981-ben kötetben megjelent a helytörténeti írásainak zöme, 1983-ban Kisvárdán utcát neveztek el róla és egy városi díj is őrzi emlékét.

